

УКРАЇНА
ВИЩА РАДА ПРАВОСУДДЯ
ЧЛЕН ДРУГОЇ ДИСЦИПЛІНАРНОЇ ПАЛАТИ
ГРИЩУК ВІКТОР КЛИМОВИЧ

УХВАЛА

Київ

18 листопада 2020

5782/0/18-20

Член Другої Дисциплінарної палати Вищої ради правосуддя Грищук Віктор Климович, здійснивши попередню перевірку скарги Курм Ірини Станіславівни стосовно судді Святошинського районного суду міста Києва Шум Лариси Миколаївни,

встановив:

до Вищої ради правосуддя 16 вересня 2020 року за вх. № К-5098/0/7-20 надійшла скарга Курм І.С. на дії судді Святошинського районного суду міста Києва Шум Л.М. під час здійснення правосуддя у справі № 759/20392/18 за позовом до про зміну розміру аліментів, стягнення додаткових витрат на дітей.

Зокрема, у скарзі Курм І.С. вказано, що на підставі рішення місцевого суду від 1 липня 2019 року, ухваленого суддею Шум Л.М., 18 вересня 2019 року видано виконавчий лист про стягнення з на користь додаткових витрат на дітей в розмірі 2990 грн., однак незважаючи на усні та письмові звернення скаржниці щодо видачі виконавчих листів в частині інших задоволених позовних вимог, ці виконавчі листи до цього часу нею не отримано.

З огляду на вказане у скарзі висловлено прохання притягнути суддю Шум Л.М. до дисциплінарної відповідальності.

Відповідно до протоколу автоматизованого розподілу справи між членами Вищої ради правосуддя від 16 вересня 2020 року скаргу Курм І.С. передано мені для розгляду.

Пунктами 1, 2 частини першої статті 43 Закону «Про Вищу раду правосуддя» встановлено, що член Дисциплінарної палати, визначений для попередньої перевірки відповідної дисциплінарної скарги, вивчає дисциплінарну скаргу і перевіряє її відповідність вимогам закону та за наявності підстав, визначених пунктами 1-5 частини першої статті 44 цього Закону, – повертає дисциплінарну скаргу скаржнику.

Частинами другою та шостою статті 107 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» визначено, що дисциплінарна скарга повинна містити, зокрема, конкретні відомості про наявність у поведінці судді ознак дисциплінарного проступку, який відповідно до частини першої статті 106 цього Закону може бути підставою для дисциплінарної відповідальності судді, а також посилення

на фактичні дані (свідчення, докази), що підтверджують зазначені скаржником відомості. Дисциплінарну справу щодо судді не може бути порушено за скаргою, що не містить відомостей про наявність ознак дисциплінарного проступку судді.

Під час проведення попередньої перевірки з Святошинського районного суду міста Києва витребувано інформацію, з якої вбачається таке.

У провадженні судді Шум Л.М. дійсно перебувала справа № 759/20392/18 за позовом _____ до _____ про зміну розміру аліментів, стягнення додаткових витрат на дітей.

Згідно з рішенням місцевого суду від 1 липня 2019 року позов задоволено частково, змінено розмір аліментів, встановлений рішенням Святошинського районного суду м. Києва від 11 жовтня 2016 року про стягнення з _____ на користь _____ аліменти на утримання дітей (сина _____, _____ року та доньки _____ року), з 33% з усіх видів заробітку відповідача на 1059,00 грн. на кожну дитину щомісячно, але не менше п'ятдесяти відсотків прожиткового мінімуму для дитини відповідного віку, починаючи з 17 грудня 2018 року і до досягнення їх повноліття. Стягнуто з _____ на користь _____ понесені нею додаткові витрати на дітей в розмірі 2 990 грн. 00 коп. У задоволенні інших позовних вимог відмовлено.

Рішенням Святошинського районного суду міста Києва від 21 жовтня 2019 року ухвалено додаткове рішення, яким доповнено резолютивну частину рішення Святошинського районного суду міста Києва від 1 липня 2019 року наступним текстом: Стягнути з _____ на користь держави судовий збір в розмірі 768 грн. 40 коп.

Постановою Київського апеляційного суду від 2 грудня 2019 року апеляційну скаргу _____ залишено без задоволення, а рішення Святошинського районного суду міста Києва від 1 липня 2019 року – без змін.

При цьому, як зазначив Святошинський районний суд міста Києва у листі від 12 листопада 2020 року вх. № 10799/0/8-20, з матеріалів цивільної справи № 759/20392/18 вбачається, що виконавчий лист, виданий на підставі рішення Святошинського районного суду м. Києва від 11 жовтня 2016 року, не відкликався та до місцевого суду не повертався, а тому відсутні підстави для видачі нового виконавчого листа на підставі рішення місцевого суду від 1 липня 2019 року (зادля уникнення подвійного стягнення з _____ аліментів за одні й ті самі періоди).

Разом із тим, у постанові про повернення виконавчого листа, виданого на підставі рішення Святошинського районного суду м. Києва від 11 жовтня 2016 року, державний виконавець може зазначити розмір заборгованості зі сплати аліментів на момент закінчення виконавчого провадження, що в подальшому може слугувати підставою для звернення до суду з позовом про стягнення заборгованості за аліментами.

Додатково слід зазначити, що відповідно до частини четвертої статті 194 Сімейного кодексу України заборгованість за аліментами стягується незалежно від досягнення дитиною повноліття, а у випадку, передбаченому статтею 199 цього Кодексу, – до досягнення нею двадцяти трьох років.

Крім того, як повідомив місцевий суд, 10 червня 2020 року за вх. № 32847 до суду надійшла заява від 9 червня 2020 року про видачу виконавчих листів, яку приєднано до матеріалів справи, оскільки заява не містить підпису заявника (відповідно до статті 8 Закону України «Про звернення громадян» письмове звернення, не підписане автором (авторами), а також таке, з якого неможливо встановити авторство, визнається анонімним і розгляду не підлягає). При цьому, як вказав, місцевий суд, до канцелярії суду з цього приводу не зверталась.

Таким чином, зі змісту скарги Курм І.С. вбачається, що скаржниця зазначає формальні, загальні фрази та не наводить конкретних відомостей про наявність у поведінці судді Шум Л.М. ознак дисциплінарного проступку, який відповідно до частини першої статті 106 цього Закону може бути підставою для дисциплінарної відповідальності судді. Крім того, скарга не містить посилань на фактичні дані (свідчення, докази), що підтверджують зазначені скаржником відомості.

Доводи Курм І.С., наведені у скарзі, зводяться до власної оцінки правильності застосування суддею норм процесуального права, а зміст скарги фактично зводиться до незгоди з процесуальними діями судді Шум Л.М. у справі № 759/20392/18.

При цьому варто зауважити, що Вища рада правосуддя діє в межах повноважень, визначених статтею 131 Конституції України і статтею 3 Закону України «Про Вищу раду правосуддя», та не є органом, що здійснює судочинство, не наділена повноваженнями перевіряти правильність ведення судового засідання, встановлювати або оцінювати обставини та докази у справі; надавати правову оцінку судовим рішенням.

Виключно законами України визначаються судоустрій і судочинство. Порядок здійснення правосуддя регламентується відповідним процесуальним законодавством України. Процесуальні акти і дії суддів, які стосуються вирішення питань підвідомчості судам спорів, порушення і відкриття справ, підготовки їх до розгляду, судовий розгляд справ у першій інстанції, в касаційному і наглядовому порядку та прийняття у них судових рішень належать до сфери правосуддя і можуть бути оскаржені лише в судовому порядку відповідно до процесуального законодавства України. Позасудовий порядок оскарження актів і дій суддів, які стосуються здійснення правосуддя, неможливий (рішення Конституційного Суду України від 23 травня 2001 року у справі № 6-рп/2001).

Тлумачення закону, оцінювання фактів та доказів, які здійснюють суди для вирішення справи, не повинні бути приводом для цивільної або дисциплінарної відповідальності за винятком випадків злочинного наміру або грубої недбалості (пункт 66 Рекомендацій СМ/Rec (2010) Комітету Міністрів Ради Європи державам – членам щодо суддів: незалежність, ефективність та обов'язки).

Таким чином, скарга Курм І.С. не містить жодних конкретних відомостей із посиланням на фактичні дані (свідчення, докази), які б вказували на наявність у діях судді Святошинського районного суду міста Києва Шум Л.М. ознак дисциплінарного проступку, передбаченого частиною першою статті 106

Закону України «Про судоустрій і статус суддів».

Відповідно до пунктів 2, 3 частини першої статті 44 Закону «Про Вищу раду правосуддя» дисциплінарна скарга залишається без розгляду та повертається скаржнику, якщо вона не містить відомостей про ознаки дисциплінарного проступку судді та посилання на фактичні дані (свідчення, докази) щодо дисциплінарного проступку судді.

З підстав, передбачених пунктами 1–5 частини першої статті 44 Закону України «Про Вищу раду правосуддя», член Дисциплінарної палати – доповідач постановляє ухвалу про залишення без розгляду та повернення дисциплінарної скарги, копія якої разом із скаргою направляється скаржнику (пункт 12.2 Регламенту Вищої ради правосуддя).

Враховуючи викладене, керуючись статтею 107 Закону України «Про судоустрій і статус суддів», статтями 43, 44 Закону України «Про Вищу раду правосуддя» та пунктом 12.2 Регламенту Вищої ради правосуддя, член Другої Дисциплінарної палати Вищої ради правосуддя

ухвалив:

скаргу Курм Ірини Станіславівни залишити без розгляду та повернути скаржниці.

Ухвала оскарженню не підлягає.

**Член Другої Дисциплінарної палати
Вищої ради правосуддя**

В.К. Гришук